

devanudaiyaniyayappiramanam.org

இணைப்பு 8c: வேதாகமப் பண்டிகைகள் — அவற்றில் எதையும் இன்று ஏன் ஆசரிக்க முடியாது

இந்தப் பக்கம், எருசலேமில் ஆலயம் இருந்தபோது மட்டுமே கீழ்ப்படிந்து நடக்கக்கூடிய தேவனுடைய சட்டங்களை ஆராயும் தொடரின் ஒரு பகுதியாகும்.

- இணைப்பு 8a: ஆலயம் தேவைப்படும் தேவனுடைய சட்டங்கள்
- இணைப்பு 8b: பலிகள் — அவற்றை இன்று ஏன் ஆசரிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8c: வேதாகமப் பண்டிகைகள் — அவற்றில் எதையும் இன்று ஏன் ஆசரிக்க முடியாது (இந்தப் பக்கம்).
- இணைப்பு 8d: சுத்திகரிப்புச் சட்டங்கள் — ஆலயம் இல்லாமல் அவற்றை ஏன் ஆசரிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8e: தசமபாகங்களும் முதற்பலன்களும் — அவற்றை இன்று ஏன் ஆசரிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8f: திருவிருந்து ஆராதனை — இயேசுவின் கடைசி இராப்போஜனம் பஸ்காவாக இருந்தது
- இணைப்பு 8g: நசரேயர் மற்றும் நேர்த்திக்கடன் சட்டங்கள் — அவற்றை இன்று ஏன் ஆசரிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8h: ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய பகுதியளவிலான மற்றும் அடையாளரீதியான கீழ்ப்படிதல்
- இணைப்பு 8i: சிலுவையும் ஆலயமும்

பரிசுத்தப் பண்டிகைகள் — நியாயப்பிரமாணம் உண்மையில் கட்டளையிட்டவை

வருடாந்தரப் பண்டிகைகள் வெறுமனே கொண்டாட்டங்களோ கலாசாரக் கூடுகைகளோ அல்ல. அவை **காணிக்கைகள்**, **பலிகள்**, **முதற்பலன்கள்**, **தசமபாகங்கள்** மற்றும் **சுத்திகரிப்புத் தேவைகள்** ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்ட பரிசுத்தக் கூட்டங்கள்; இவற்றை தேவன் தாம் தேர்ந்தெடுத்த ஆலயத்துடன் நேரடியாக இணைத்தார் (உபாகமம் 12:5-6, 12:11; 16:2, 16:5-6). ஒவ்வொரு முக்கியப் பண்டிகையும் — பஸ்கா, புளிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகை, வாரங்களின் பண்டிகை, எக்காளப் பண்டிகை, பாவநிவிர்த்தி நாள், கூடாரப்பண்டிகை — ஆராதிப்பவர் கர்த்தருக்கு முன்பாக **அவர் தேர்ந்தெடுத்த இடத்தில்** தோன்ற வேண்டும் என்று கோரியது; மக்கள் விரும்பிய எந்த இடத்திலும் அல்ல (உபாகமம் 16:16-17).

- பஸ்காவுக்கு பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் செலுத்தப்பட்ட ஒரு ஆட்டுக்குட்டி தேவைப்பட்டது (உபாகமம் 16:5-6).
- புளிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகைக்கு தினந்தோறும் தீயினால் செலுத்தப்படும் காணிக்கைகள் தேவைப்பட்டன (எண்ணாகமம் 28:17-19).
- வாரங்களின் பண்டிகைக்கு முதற்பலன்களின் காணிக்கைகள் தேவைப்பட்டன (உபாகமம் 26:1-2, 26:9-10).
- எக்காளப் பண்டிகைக்கு “தீயினால் செலுத்தப்படும்” பலிகள் தேவைப்பட்டன (எண்ணாகமம் 29:1-6).
- பாவநிவிர்த்தி நாளுக்கு மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ஆசாரியச் சடங்குகள் தேவைப்பட்டன (லேவியராகமம் 16:2-34).
- கூடாரப்பண்டிகைக்கு தினந்தோறும் பலிகள் தேவைப்பட்டன (எண்ணாகமம் 29:12-38).
- எட்டாம் நாள் கூட்டத்துக்கு, அதே பண்டிகைச் சுழற்சியின் ஒரு பகுதியாக கூடுதல் காணிக்கைகள் தேவைப்பட்டன (எண்ணாகமம் 29:35-39).

இந்தப் பண்டிகைகளை தேவன் மிகத் துல்லியமாக விவரித்தார்; அவை **அவர் குறித்த நியமிக்கப்பட்ட காலங்கள்** என்றும், அவர் கட்டளையிட்டபடியே சரியாக ஆசரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தினார் (லேவியராகமம் 23:1-2, 23:37-38). இந்த ஆசரிப்புகளில் எதுவும் தனிப்பட்ட விளக்கத்திற்கோ, உள்ளூர் வழக்கத்திற்கோ, அடையாளரீதியான மாற்றத்திற்கோ விடப்படவில்லை. இடம், பலிகள், ஆசாரியர்கள், காணிக்கைகள் ஆகிய அனைத்தும் கட்டளையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன.

கடந்த காலத்தில் இஸ்ரவேலர் இந்தக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த விதம்

ஆலயம் இருந்தபோது, தேவன் அறிவுறுத்தியபடியே இஸ்ரவேலர் பண்டிகைகளைச் சரியாக ஆசரித்தனர். நியமிக்கப்பட்ட காலங்களில் மக்கள் எருசலேமுக்குப் பயணம் செய்தனர் (உபாகமம் 16:16-17; லூக்கா 2:41-42). அவர்கள் தங்கள் பலிகளைக் கொண்டு ஆசாரியர்களிடம் சென்றனர்; ஆசாரியர்கள் அவற்றைப் பலிபீடத்தின் மேல் செலுத்தினர். தேவன் பரிசுத்தப்படுத்திய இடத்தில் கர்த்தருக்கு முன்பாக அவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள் (உபாகமம் 16:11; நெகேமியா 8:14-18). எல்லா தேசியப் பண்டிகைகளிலும் மிகப் பழமையானதான பஸ்காவைக்கூட, தேவன் மையப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தை ஏற்படுத்திய பிறகு வீடுகளில் ஆசரிக்க முடியவில்லை. கர்த்தர் தமது நாமத்தை ஸ்தாபித்த இடத்தில் **மட்டுமே** அதை ஆசரிக்க முடிந்தது (உபாகமம் 16:5-6).

இஸ்ரவேலர் பண்டிகைகளை முறையற்ற விதத்தில் ஆசரிக்க முயன்றபோது என்ன நடந்தது என்பதையும் வேதவசனம் காட்டுகிறது. யெரொபெயாம் மாற்றுப் பண்டிகை நாட்களையும் இடங்களையும் ஏற்படுத்தியபோது, அவனுடைய முழு முறையையும் தேவன் பாவம் என்று கண்டனம் செய்தார் (1 இராஜாக்கள் 12:31-33). மக்கள் ஆலயத்தைப் புறக்கணித்தபோதோ, அசுத்தத்தை அனுமதித்தபோதோ, பண்டிகைகளே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவையாகின (2 நாளாகமம் 30:18-20; ஏசாயா 1:11-15). இங்கு ஒரு நிலையான முறை காணப்படுகிறது: **கீழ்ப்படிதலுக்கு ஆலயம் தேவைப்பட்டது**; ஆலயம் இல்லாமல் கீழ்ப்படிதல் இல்லை.

இந்தப் பண்டிகைக் கட்டளைகளுக்கு இன்று ஏன் கீழ்ப்படிய முடியாது

ஆலயம் அழிக்கப்பட்ட பிறகு, பண்டிகைகளுக்காகக் கட்டளையிடப்பட்ட அமைப்பு இல்லாமல் போனது. பண்டிகைகள் அல்ல — நியாயப்பிரமாணம் மாறுவதில்லை — ஆனால் **தேவையான கூறுகள்** இல்லாமல் போயின:

- ஆலயம் இல்லை
- பலிபீடம் இல்லை
- லேவிய ஆசாரியத்துவம் இல்லை
- பலிச் செலுத்தும் முறை இல்லை
- முதற்பலன்களைக் காணிக்கையாகச் செலுத்த நியமிக்கப்பட்ட இடம் இல்லை
- பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைக் கொண்டுவரும் வழி இல்லை
- பாவநிவிர்த்தி நாளுக்கான மகா பரிசுத்த ஸ்தலம் இல்லை
- கூடாரப்பண்டிகையின்போது தினந்தோறும் செலுத்தப்படும் பலிகள் இல்லை

பண்டிகைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு இந்தக் கூறுகள் அவசியம் என்று தேவன் கட்டளையிட்டதாலும், அவற்றை மாற்றவோ, தகுந்தபடி மாற்றியமைக்கவோ, அடையாளப்படுத்தவோ முடியாததாலும், **உண்மையான கீழ்ப்படிதல் இப்போது சாத்தியமற்றது**. “கர்த்தராகிய உங்கள் தேவன் உங்களுக்குக் கொடுக்கும் எந்தப் பட்டணத்திலும்” பஸ்காவைச் செலுத்த இஸ்ரவேலருக்கு அனுமதி இல்லை; “கர்த்தர் தெரிந்துகொள்ளும் இடத்தில்” மட்டுமே செலுத்த வேண்டும் என்று மோசே எச்சரித்தார் (உபாகமம் 16:5-6). அந்த இடம் இப்போது இல்லை.

நியாயப்பிரமாணம் இன்னும் இருக்கிறது. பண்டிகைகளும் இன்னும் இருக்கின்றன. ஆனால் **கீழ்ப்படிவதற்கான வழிமுறைகள்** போய்விட்டன — அவற்றை தேவனே அகற்றிவிட்டார் (புலம்பல் 2:6-7).

அடையாளரீதியான அல்லது மனிதரால் உருவாக்கப்பட்ட பண்டிகை ஆசரிப்பின் தவறு

இன்று பலர் அடையாளரீதியான மறுநிகழ்த்தல்கள், சபைக் கூட்டங்கள் அல்லது வேதாகமக் கட்டளைகளின் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட வடிவங்கள் மூலம் “பண்டிகைகளுக்கு மதிப்பளிக்க” முயல்கின்றனர்:

- ஆட்டுக்குட்டி இல்லாமல் பஸ்கா சேதர் நிகழ்த்துதல்
- பலிகள் இல்லாமல் “கூடாரப்பண்டிகை” கொண்டாட்டங்களை நடத்துதல்
- ஆசாரியரிடம் கொண்டுசெல்லப்படும் முதற்பலன்கள் இல்லாமல் “ஷவூவோத்” கொண்டாடுதல்
- தோராவில் ஒருபோதும் கட்டளையிடப்படாத “அமாவாசை ஆராதனைகளை” உருவாக்குதல்
- மாற்றாக “பயிற்சிப் பண்டிகைகள்” அல்லது “தீர்க்கதரிசனப் பண்டிகைகள்” என்று கற்பித்தல்

இந்த நடைமுறைகளில் எதுவும் வேதவசனத்தில் எங்கும் காணப்படுவதில்லை.
மோசே, தாவீது, எஸ்றா, இயேசு அல்லது அப்போஸ்தலர்கள் எவரும் இவற்றில் ஒன்றைக்கூட கடைப்பிடிக்கவில்லை.
தேவன் கொடுத்த கட்டளைகளுடன் இவற்றில் எதுவும் பொருந்துவதில்லை.

அடையாளரீதியான காணிக்கைகளை தேவன் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை (லேவியராகமம் 10:1-3).
“எங்காவது” செய்யப்படும் ஆராதனையை தேவன் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை (உபாகமம் 12:13-14).
மனித கற்பனையால் உருவாக்கப்பட்ட சடங்குகளை தேவன் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை (உபாகமம் 4:2).

பலிகள் இல்லாத பண்டிகை வேதாகமப் பண்டிகை அல்ல.
ஆலயத்தில் செலுத்தப்படும் ஆட்டுக்குட்டி இல்லாத பஸ்கா, பஸ்கா அல்ல.
ஆசாரியப் பணி இல்லாத “பாவநிவிர்த்தி நாள்” கீழ்ப்படிதல் அல்ல.

ஆலயம் இல்லாமல் இந்தச் சட்டங்களைப் பின்பற்றுவது உண்மைத்தன்மை அல்ல — அது துணிகரம்.

தேவன் மட்டுமே மீட்டெடுக்கக்கூடிய ஆலயத்துக்காகக் காத்திருக்கும் பண்டிகைகள்

இந்தப் பண்டிகைகள் **“உங்கள் தலைமுறைகள் தோறும் நிலையான நியமங்கள்”** என்று தோரா அழைக்கிறது (லேவியராகமம் 23:14, 23:21, 23:31, 23:41). நியாயப்பிரமாணத்திலோ, தீர்க்கதரிசிகளிலோ, சுவிசேஷங்களிலோ உள்ள எதுவும் இந்த விவரிப்பை ஒருபோதும் ரத்து செய்வதில்லை. வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோகும்வரை நியாயப்பிரமாணத்தின் மிகச் சிறிய எழுத்துகூட ஒழிந்துபோகாது என்று இயேசு தாமே உறுதிப்படுத்தினார் (மத்தேயு 5:17-18). வானமும் பூமியும் இன்னும் நிலைத்திருக்கின்றன; ஆகவே பண்டிகைகளும் நிலைத்திருக்கின்றன.

ஆனால் தேவன் இவற்றை அகற்றிவிட்டதால் இன்று அவற்றுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியாது:

- இடம்
- பலிபீடம்
- ஆசாரியத்துவம்
- பண்டிகைகளின் தன்மையை வரையறுத்த பலிச் செலுத்தும் முறை

எனவே, தேவன் அகற்றியவற்றை அவர் மீட்டெடுக்கும் வரை, இந்தக் கட்டளைகளின் பரிபூரணத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் அவற்றுக்கு நாம் மதிப்பளிக்கிறோம் — அடையாளரீதியான மாற்றுகளை உருவாக்குவதன் மூலம் அல்ல. தேவனுடைய வடிவமைப்பை மாற்றாமல் மதிப்பதே உண்மைத்தன்மை.